

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції

імені проф. Балацького О. Ф.

(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 2

Суми

Сумський державний університет

2016

увагу на нові можливості та максимально докласти зусиль для досягнення значних економічних вигод.

В результаті здійсненого аналізу перспектив розвитку експорту сільськогосподарських товарів з України можна зробити висновок, що в сфері експорту продукції агропромислового комплексу існують певні проблеми, які потребують посиленої уваги з боку держави. Інструментами вирішення цих проблем можуть бути:

- створення й підтримання сприятливих умов для інвестиційних вкладень у сільське господарство;
- збільшення частки продуктів із вищою доданою вартістю її переробки;
- посилення кадрового забезпечення підприємств агропромислового комплексу;
- переоснащення обладнання з метою покращення якості та конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції.

1. Україна на зовнішніх аграрних ринках. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.eurointegration.com.ua/experts/2015/09/23/7038635/>

Науковий керівник: проф. Мельник Л.Г.

ПРОБЛЕМИ ЦІНОУТВОРЕННЯ ТАРИФІВ ЖКГ В УКРАЇНІ

старший викладач **Жукова Т.А.**, магістрант **Ємцева В.В.**
Сумський державний університет (Україна)

В нашій державі найбільш проблематична галузь - це житлове комунальне господарство. За роки незалежності України, кожен уряд який знаходився при владі, у своїх передвиборчих агітаціях вказує на реформи у житлово - комунальному господарстві. Реформи в Україні не призвели до єдиної системи: не було чітко сформульовано які міри потрібно прийняти для поліпшення життєдіяльності галузі ЖКГ.

Зміна тарифів на ЖКГ в Україні відбувається кожен рік. Так у 2014 році ціна за газ піднялася на 62%, за опалення – на 46%, за гарячу воду – на 48% і за електроенергію – на 11%. У 2015 році ціни зросли знову: на газ - у 7,5 разів, опалення на 67%, гаряча вода на 67%, електроенергія на 69%. У 2016 році передбачається підняття цін. В результаті, до кінця року ціни зростуть на: газ на 74%, опалення на 92%, гаряча вода на 92%, електроенергія на 56%.

З 01 березня 2016 р. електроенергія в Україні подорожчала на 25% – до 57 копійок за кВт/год. Тариф встановлений на місячний обсяг споживання електроенергії за 100 кВт/год. Весь обсяг понад 100 кВт/год прорахується за тарифом 99 копійок за кВт/год.

Так званою реформою в газовій сфері є застосування з 01 квітня 2016 року двох чинників які впливають на тариф. Перший чинник-постійна частина,

тобто плата за потужність яка становить від 17 до 29 грн. Змінний чинник визначається тими обсягами, які платить за спожитий газ домогосподарство або промисловий споживач.

Іноземні аудитори світових компаній Deloitte, PricewaterhouseCoopers, Ernst & Young та KPMG провели в середині 2015 року незалежну аудиторську перевірку. Вони визначили середньозважену ціну природного газу для населення в 4205,53 грн/тис. куб. м. близька 160 дол./тис. куб. м. На сьогоднішній день європейський газ обходиться Україні в 200 дол./тис. куб. м. Про це йдеться в розрахунку роздрібних цін на природний газ для населення, розміщеному на сайті Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики і комунальних послуг (НКРЭКУ). Формула середньої ціни на газ складається з: середньозваженої ціни природного газу як товару, без ПДВ (3293,6 грн/тис. куб. м) і значення питомих витрат уповноваженого суб'єкта без ПДВ (32,4 грн/тис. куб. м) помножених на коефіцієнт, що враховує цільову надбавку на природний газ плюс загальний тариф на транспортування газу, плюс середньозважений тариф на постачання газу [1].

Держслужба статистики у березні повідомила що на кінець січня заборгованість Українців в порівнянні з груднем минулого року збільшилась на 22,03% і становить близько 10 млрд 774,3 млн грн.

Уряд України, прийнявши такі тарифи порушує права своїх громадян. Згідно п.1 статті 30 ЗУ «Про ЖКГ» наголошується на доступності житлово-комунальних послуг для всіх споживачів та рівності правових гарантій [2].

Проаналізувавши дані Українського інституту соціальних досліджень ім. О. Яременка (ISS) можна зробити висновок, що після зміни тарифів українці будуть витрачати на оплату житлово-комунальних послуг більше половини зарплати (57,3%). Зіставивши витрати жителів України на оплату ЖКГ ми бачимо таку картину, що в Європейському союзі вони становлять: у Великобританії 7%, Німеччини – 7,7%, у Словаччині – 17,1%, у Польщі – 22,9%, в Румунії – 24,7%, в Греції – 28,2%. При такому навантаженні на сімейний бюджет, та ще в умовах зниження реальних доходів і галопуючої інфляції, українці просто фізично не в змозі оплатити ЖКГ за новими тарифами.

Україні для реформування сфери ЖКГ, потрібно звернути увагу на досвід свої сусідів Польщі та Чехії. Польщі знадобилось близька 5 років для реформування системи ЖКГ. У галузь біло залучено іноземні інвестиції та приватний капітал. Ці вливання допомогли забезпечити функціонування механізму захисту прав споживачів, модернізувати мережі. Основою реформування було створення ОСББ а також масова приватизація житла, прибудинкових територій і землі. Мешканці які створюють організації чи спілки, отримали право безпосередньо укладати договори з постачальниками послуг. Тарифна політика перейшла в договірні зобов'язання між споживачами і постачальниками послуг, держава перестала втручатися в

тарифну політику. В Чехії на відміну від поляків, мешканцям було дозволено викупити лише власні квартири. Окремий власник викупляв прибудинкову територію, представляв інтереси мешканців у відносинах з державою та постачальниками житлово-комунальних послуг, який повністю ніс відповідальність за технічний стан будинку. Встановлення тарифів відбувалось за погодженням трьох сторін: підприємств ЖКГ, споживачів та місцевої влади. Такий підхід дозволив зберегти соціальну складову тарифів і мінімізувати ризики монополізації з боку енергокомпаній.

На нашу думку проблема реформування системи ЖКГ є особливо актуальною. Світовий досвід пропонує вивірені підходи щодо усунення зазначеної проблеми. Проте підходи щодо вибору методології, а також оцінки ефективності її застосування з урахуванням впливу на інвестиційний клімат країни чи території мають стати предметом подальших досліджень.

1. Аудитори визначили середню ціну газу для населення 4205,53 грн/тис. куб. м [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.rbc.ua/ukr/news/auditory-opredelili-srednyuyu-tsenu-gaza-1435074131.html>

2. Закон України О ЖКГ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://meget.kiev.ua/zakon/zakon-o-zhilischno-kommunalnih-uslugah/>

СПЕЦІАЛЬНИЙ РЕЖИМ ОПОДАТКУВАННЯ ПДВ ДЛЯ АГРАРІЇВ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

старший викладач **Лисиця В. І.**, студент гр. Ф – 31 **Гирченко Є. В.**
Сумський державний університет (Україна)

Останнім часом гострих дискусій набуло питання надання спеціального режиму оподаткування ПДВ для сільгоспвиробників. Навколо даного питання спостерігається маса емоцій та популізму. Суспільство та можновладці розділились на тих, хто «за» і «проти». У прихильників одної думки в аргументації значне погіршення економічно-соціальної ситуації на селі, в їх опонентів нерозуміння надання податкових преференцій для окремої галузі економіки. Спорі навколо існування цього явища набувають гостроти на тлі складної політичної та економічної ситуації.

Спецрежим ПДВ для агросектору діє майже 20 років. Причиною його появи стала складна економічна ситуація в державі та на с/г підприємствах у 90-х роках. Наразі, прийшов час для реформування податкового законодавства України, зокрема, й спеціального режиму.

У 2016 році почав діяти диференційований підхід спецрежиму оподаткування ПДВ до різних галузей сільського господарства. У даний час компанії, що займаються вирощуванням зернових та технічних культур повинні сплачувати до бюджету 85% ПДВ, тваринницькі виробництва – 20%, решта – 50%.

Резонанс навколо проблеми зміни системи спеціального режиму